

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ τιμήματος τῆς συνδρομῆς, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

ΜΕΤΑΒΟΛΗ εἶναι γεγραμμένη ἐπὶ πάντων τῶν ἀνωφλίων τῶν διαφορῶν θυρῶν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου—μεταβολὴ τῆς μᾶλλον ἀντιφατικῆς καὶ καταπληκτικῆς φύσεως, καὶ τῆς ὁποίας ἔχομεν καθεκαστὴν λυπηρὰ παραδείγματα. Ὁ ἄνθρωπος ὁ γεννηθεὶς ἐν πενίᾳ ἀποθνήσκει ἐν κατοχῇ τῶν ἀγρῶν ἐφ' ὧν ἐν τῇ νεαρᾷ αὐτοῦ ἡλικίᾳ ἐκέρδιζε τὸν ἄρτον ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου του. Ὁ κληρονομικὸς κάτοχος μεγάλων κτημάτων ζῇ ἵνα ἴδῃ ταῦτα, ὡς διαλυομένης ὀπτασίας, ἀμαυρούμενα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του. Ὁ ἐπιμελής καὶ ἐπιτυχὴς ἔμπορος ὁ προσδοκῶν δύναν βίου ἥμερον, βλέπει τὰ τῆς φιλοπονίας του κέρδη καταπίπτοντα ἐνώπιον ἐμπορικῶν τινος τυφῶνος, καὶ ἀντὶ τούτου ἀπολαύσῃ τοῦ κάρπου τῶν κόπων του, πρέπει νὰ τελειώσῃ τὰς ἡμέρας του συντελῶν. Ἔσως εἰς πλουτισμὸν ἐκείνων παρ' ὧν εἶδε τὸν ὄλεθρον. Ὁ πατὴρ εὐέλπιδος οἰκογενείας, ἐφ' ἧς ἐδαπάνησε χρόνον, πόνον καὶ χρήματα τὰ μέλη τῆς ὁποίας προσεδόξα ἐν τῇ ματαιοδοσίᾳ του, ὅτι θὰ ἦσαν οἱ ἰδρυταὶ ἐνδόξου οἴκου, καὶ θὰ μετήγαγον εἰς μεμακρυσμένας γενεὰς τὰ ὄνματα καὶ τὰς ἀρετὰς προγονικῆς ἀρχαιότητος, ζῇ ἵνα κοιμήσῃ ἐν ἑκαστῶν τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς τὸν τάφον, καὶ ἀποθνήσκει, καταλείπων πᾶσαν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν εἰς ἕνα οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ γεννηθέντα, καὶ ὅστις μόνον παρίσταται ὡς πρῶτος πενθὼν χάριν ἀπλῶς δημοσίας εὐπρεπείας. Τοιαῦτα εἰσὶν τινὰ ἐκ τῶν παραδειγμάτων τῶν μεταβολῶν τοῦ βίου.

Ἀλλὰ, χριστιαναι, ὁ καλύπτων ὑμᾶς θόλος δὲν εἶναι τὸ ἀσπερόν στερέωμα, ἀλλὰς θὰ ἐλυπεῖσθε ἐπὶ τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης. Ὑμῶν ἐστὶ τὸ λαμπρὸν κυανῶν τόξον τοῦ παραδείσου, ἐνθα ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης λάμπει· ἐνθα οἱ λαμπροὶ καὶ ἐω-

θινοὶ ἀστὴρ αἰείποτε στίλβει, ἐνθα δὲ νέφη δὲν σκοτίζουν οὐδὲ τρικυμῖαι μυκῶνται. Διὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος λέγει: «ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην· καὶ ἡγοῦμαι σκύδαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω, καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ γινῶναι αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.»

Η ΚΥΠΡΟΣ

Ἡ προσάρτησις τῆς νήσου Κύπρου εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἦν ἐν τῶν πραξικοπημάτων πολιτικῆς ἐν τοῖς ὁποίοις τέρπεται ὁ λόρδος Βήκονσφιλδ. Ἡ Κύπρος ἦτο ποτὲ ἐν τῇ κατοχῇ τῆς Ἀγγλίας ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Ῥιχάρδου τοῦ Λεοντοκάρδου διαθέσαντος τῆς κτήσεως ταύτης ὑπὲρ τοῦ Guy τοῦ Lusignan. Μετὰ ταῦτα ἡ νῆσος ἐκτίθη ὑπὸ τῶν Γενουσιῶν, εἰτα δὲ ὑπὸ τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας, τέλος δὲ κατεκτήθη ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀρχομένης τῆς δεκάτης πέμπτης ἑκατονταετηρίδος. Ἡ νῆσος Κύπρος ἔχει ἑκτασὶν μίλινα τῆς Κρήτης, εἶναι δὲ λίαν εὐφορος. Ἡ παραχώρησις τῆς νήσου ταύτης εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρεττανίαν περιέχεται ἐν συνθήκῃ ὑπογραφείσῃ τῇ 4 Ἰουνίου [v] μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Μεγάλῃς Βρεττανίας, δι' ἧς αὕτη συμφωνεῖ νὰ ὑπερασπίσῃ ἐκείνην κατὰ πάσης περαιτέρω προσαρτήσεως ὀθωμανικῆς χώρας εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ῥωσίαν. Οἱ ὅροι δὲ εἰσὶ, πρῶτος, ἡ παραχώρησις τῆς Κύπρου καὶ δεύτερος, ἡ ὁλοσχερὴς μεταρρύθμισις τῆς ὀθωμανικῆς διοικήσεως ἐπὶ σχεδίου ἀπὸ κοινοῦ συμφωνηθησομένου μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων δυνάμεων.